

43841

Nov. 19, 1917

Cena 20 vin., po pošti in v knjigarnah 30 vin.

Umetno je delo in visok namen,
Oboje prezira le človek lesen!

I.

Domovini, vojakom, junakom.

Živi, živi prepričanje v ljudstvu trdnih tal,
Da uresniji zmage, miru se ideal,
Zato je v tej pesnitvi rečeno marsikaj,
Kar gre naprej v bodočnost, ne v dvome več nazaj.

II.

Vsemu ljudstvu.

"Veselo oznanilo" prinaša Gabrijel:
Bo revni svet od božjega rešni čin spočel.
Je sreče več v uboštvu, bo posel vsak in stan
Za dela trud v življenju obseval lepši dan.

Spisal

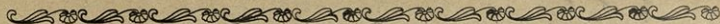
Matej Stergar.

Ljubljana 1917.

Na dom v roke vsakomur gre naj ta spis in dela vtis!

Dobiva se v vseh knjigarnah v Ljubljani, drugod pa, kjer se naroči več izvodov.

Naj kupi, priporoča, razširja vsakdo sad,
Ki zbira, da se množi za vseh korist zaklad!



030020904

Kmet, učitelj in vojak
Boj po svojem vodi vsak
Sredi službe raznih vrst.
Vsako delo bodi brst,
Ki poganja cvet in sad,
Vsakdo ga uživa rad.
A brez borbe ni sadu,
Ni brez boja del miru.

V zibki že se začne boj,
V grob ga vodi vsaki sloj.
Konec dober, dobro vse —
Zmaga veličastna je —
Veličastna, ker končan
Tukaj boj za vsak je stan —
Zmote več en mrak zakrije,
Svit resnice večno sije.

„Drage se okleni domovine,
„Drži trdno s celim srcem jo;
„Tu moči so krepke korenine,“
S kterih novo, lepše bitje bo!

Gosenica le po zemlji lazi,
Reva sama zmožna ni za vzlet;
Spremeni pa se v metulja, pazi,
Ta se prosto dvigne v višji svet!



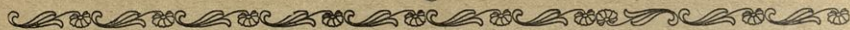
Predgovor.

Kaj pomagajo pesmi proti tolikim sovražnikom? Ali more kaka pesem odgnati sovražnika od naših mej, odgnati za vedne čase? Ne, tega ne more nobena! Eno dobro pa ima v sebi in na zunaj tudi pesnitev (patriotična): ona tolaži žalostne in potrte, osrčuje obupane, miri nemirne, oživlja mrtvične, potrjuje zaupanje v boljše čase, oživlja ljubezen do očetnjave, nagiblje voljo in sree za patriotična djanja.

Strašne vojske in draginje, iz teh izvirajočih zlegov bo kmalu konec. Pod novim političnim obnebjem, v lepši zarji se začne novo, veselejše življenje. Ne malo vplivajo izvrstni govorniki, dobri časniki, pisatelji in pesniki na merodajne kroge za zboljšanje vseh razmer. Habsburški dvoorel se ravno danes vkljub najhujšim izbruhom štirih (peterih) sovražnih elementov zmagovito dviga na vrhunec politične, vojaške in gospodarske časti in slave!

Avstrija ostane v vsem svojem obsegu kakor je bila, ne zgubi niti ene pedi svojega ozemlja; omlajuje in poveljuje pa se na tak čudovit način, kakor ga sovražniki pač nikdar slutili niso! In kdo propada moralično in fizično na vseh straneh? Neizrekljiva hudoba in surovina brez prave omike in izobrazbe, brez čuta za pravičnost in poštenost skazala se je popolno nezmožno, krotiti najprej sebe, peklensko svojo politično strast, kaj še le, strahovati višje izobražena ljudstva in vladati pravično svoj, potem pa še več sveta, ki si ga priropati hoče!

Staro prerokovanje: „Austria erit in orbe ultima“ — Avstrija bode zadnja na zemlji — se uresniči. Te besede ne bodo prešle, do sodnega dneva ne! Kajti Avstrija, kakor Nemčija, stoji na trdni krščansko-državni podlagi, katere tudi vse peklenske moči spodbile ne bodo — nikdar! Noben „četrt četvorice“ ali „petorica“ nima tega temelja, ali pa se ga ne drži. Brez tega in pa še brez štirih vogalnih stebrov: modrost, pravičnost, zmernost, srčnost — srčnost, premagati svoja huda nagnenja, njih gojitelje in podpihovalce; srčnost Herkuleja, ki ni volil strast, ampak čednost za vodiljo svojega življenja in junaških činov — brez vsega tega stavijo „prostozidarji“ četvorice svoje gradove v zrak ter jih krijejo s stekleno streho! Zato se trgajo njih „stavbeni načrti, se sproti podirajo njih poslopja!“



Enake današnji evropejski in svetovni vojni ni še videl sam Bog na zemlji! Vodita jo oba principa: princip dobrega, človek, država z Bogom, in princip hudega, človek, država brez Boga. Konec vojne, sklep miru bo vsemu svetu jasno pokazal, na kateri strani je zmaga, čast in slava, na kateri propad in večna sramota; bo dokazal, da so vzori Avstro-Ogrske, Nemčije, Bolgarov in Turkov neskončno več vredni kot vse satanske politične sanje lakotne „četvorice“ brez „četvorice“ kardinalnih čednosti — „lucus a non lucendo“ — bliščoba v temi!

Nazori zdrave človeške pameti, prepričanje, da staro, v ognju preiskušeno zlato vedno naprej obstoji, znotranje vrednosti svoje nikoli ne zgubi, da boljša reč slednjič gotovo prodere in triumfira, slabša pa podleži in razpade v nič, veje iz sledeče pesnitve in razum za gotove gospodarske potrebe in koristi iz privešene proze. Ljudstvo za te pojme navduševati in pridobivati za nove dobrodelne naprave, je nadaljni namen tega dela, pretkanega z biseri dobrih misli in želj, ki vodijo v djanja, in okvirjen z vencem iz vednega zelenja in najlepših belih, modrih, rdečih in zlato-rumenih cvetlic. To zelenje in cvetje naj pomeni po vrsti: vedno zeleno „drevo življenja“, zgodnjo danico, ki sveti v beli dan in prežene črno noč; stanovitno zvestobo do smrti; gorečo ljubezen do vsega ljubezni vrednega.¹ Krasni nagnoj (Goldregen) se razvija po narurnem nagonu v bogato zlato-rumeno cvetje v veselje in prid človeku in je simbol dušne plemenitosti in dobrodelnosti, rodovitnosti naše setve in obilne žetve ter govori iz opisanege venca:

„Zlati dež“ se zovem,	Umi tajnost mojo:	Le iz zemlje pride
Razkazujem jaz:	Rabi rast in čas,	Blagor, vse zlato;
Dajte v svetu novem	Rabi zemljo svojo	Umni kmet obide
Zemlji zlat obraz!	Družbi v prid in kras!	Skrbno vso zemljó.

Zlati čas in zlata	Le radost, veselje	Mater zemljo čujte
Zemlja, človek zlat	Širi med ljudi —	Vnuk in sin in ded.
Sreči odpre vrata,	Naj hudobne želje	Zemljo obdelujte,
Ne zapira vrat!	Nihče ne goji:	Zlat je vsaka ped.

Glej marljivo bčelo	Zlat bo sad in cvetje
In vrtnarja um;	V srečo vseh stanov;
Vse mirú je delo,	Vedno mladoletje,
Ni valovja šum.	Večen blagoslov!

To uči naš nagnoj ali „zlati dež“. Nesmrtnice (Immortellen) v našem vencu pa so simbol neumrjočnosti duše dobrih del za boljše življenje!

¹ Izvira iz narurnega, nepremagljivega, četudi nezavednega nagiba, iz prirojene ali vsled odgoje privajene lastnosti, buditi in vžigati v človeku nagnenje ljubezni do ljubeznive osebe, do prijetnega učinka.



Taka je duša in oprava tega dela z realistično svrho. Vse je ljubezen, ljubezen do domovine, do vladarja, do habsburške rodovine, do junaških braniteljev očetnjave in domače zemlje, ljubezen do bližnjega, do ubogih in pomoči potrebnih; ljubezen je tudi na svojem mestu stroga, pa pravična beseda, šibajoča potrebne z namenom, da jih poboljša, ako niso pretopi za blažja čutila! Ves namen je dober in čist, naj ga ne skruni nihče!

To je bistveni značaj pisatelja in njegovega mnogo obetajočega plodu za dom in svet.

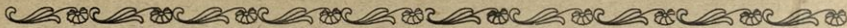
Dobra stvar se priporoča sama, priporoča jo pa tudi vsak domoljub in človekoljub.

Če se rosa sama kiti,
Kiti polje, kiti vrt;
Vso okolico podmiti
Sladki duh od vinskih trt.

„Vinska trta“ — vsaka veda,
Ktera „grozdje“ obrodi;
Nekaj naj ga vživa beda,
Nekaj srca vsem vedri!

Ljubljana, Stara pot 3.

Pisatelj.



Vsakemu svoje:

Prijatelju čast, sovražniku past!

1.

Slovenci z Nemci v slogi vsakterega stanú
Duhá, srcá so plemstvo izbornega rodú,
Ki danes vse žrtvuje za pravo, čast in dom
Z darovi in s topovi sovražniku v polom!

Deset jih gre nad enega, groza ni ga, strah!
Junak pred pekla žrelom kedaj je bil še plah?
Brezvestnih kraljev trojka, en car, en prezident
Prezira starodavni, preroški testament:
„In orbe erit Austria regnum ultimum,“ —
„Habsburgia videbitur saeculum.“
Pravice božje radi videli bi razpad:
Ne skrčen, le pomnožen pa bo še naš zaklad!
In razodela svetu se vsemu roka bo
Pravice, ki zagrne krivico pod zemljo!

Stoji, stoji kot Triglav neomajljiv branik:
Ljubav, zvestoba sliši domovja v sili vik,
Kot eden mož podpira vse ljudstvo rešni čin,
Ki v zgodovini stavi nesmrten mu spomin!

Zmaguj zastava naših in zavezniških čet,
Da triumfira zemlje očinske vsaka ped!
Junakom čast in slavo vsak ljudski jezik poj:
Dokler živi, bo čutil sovražnik padeč svoj!

Dobroti neizmerni hvaležen vrag ni bil,
Zločinsko izdajalstvo zavratno je gojil —
Boginja maščevanje ga tepe do kosti,
Ne samo v vicah, v pekle ga z ognjem pokori!

Noben sovražnik nima sreča, razuma nič
Za pravo, lepo, dobro — nazaj ga tira bič
V skladišče izjalovljenih babilonskih zmot,
Kjer vživa naj na veke sadove vseh zarot! —

Kraljica vseh čednosti zastopa našo stran,
Vso grozovito zlobo kaznuje sodni dan:
Na desni veličastne armade polne zmag,
Na levi osramočen ječi propali vrag!

O kje si, kam si prišel nekdanji „Lucifer“?
Zavist in vladoželjnost, napuh je tvoj „suffer“!
V ta globok brezen zašel vrstnik še ni noben,
Odkoder več izhoda nazaj ni v raj zgubljen!

2.

Potreben je sovražniku „medicinski“ stan,
Ozdravlja da „bolnika“ globokih dušnih ran
In posreduje tega „človeštva“ preporod,
Vstajenje iz krivice, pokore vnebohod!

„Stvarjenja krona“ ti si? „človeško“ bitje res?
Preveč je tu zverine, zeli strupenih vmes!
Koristi marsiktera žival človeku več
Kot on, ki v srce Avstriji če zabosti meč!

In „meč“ je tudi jezik hudoben, opravljiv!
Alj ni živjačen jezik svetovne vojne kriv?
Alj kače v paradizu ni plod sovražnik naš?
S početka zapeljiva in goljufiva laž!

Sovražnik! v tem zrcalu ti enkrat se oglej,
Ne bodi več očiten, ne skrit rovar naprej,
Izkušnje te učijo, da zlega pote greš,
Pohlep te je zaslepil, Iškarijot si, veš!

Pravičnost je podlaga držav, pri tebi ne?
Tvoj „Bog“ je Antikrist, so surove sile vse;
A v srcu ni prostora za pravega Boga
In v djanju ne vesti za cesarja slavna dva!

Spoznanje bodi tebi, obudi srčen kès,
Tvoj „Mars“ je „lovca divjega“ utelesen bès!
Premagaj sebe samega, svojo slepo strast,
Edina tvoja „zmaga“, edina tvoja „čast“!

Presuni dušo tvojo in reč vesoljni klic:
„Spoznanje svojih, drugih dolžnosti in pravic!“
Državnik modri ni za razdor blaginje vnet,
On brani svoj, a v miru pusti sosedov svet!

Kar svet stoji, vladarja ni bilo takega,
Sovražnika, za pravo brez čuta vsakega;
Strasti si suženj, spodnjega si svetá glavar,
Si Lah, Anglež, Francoz alj Romun alj ruski car!

In tebi bodi zmaga? Boga bi ne biló,
Če pekel je močnejši, močnejši kot nebó!
A še živi pravični in vsemogočni Bog,
Vsa zgodovina kaže, kdo vlada zemlje krog.

Na videz, le začasno je tu in tam prodrl
Nasilstva čin, nobeden v nasledkih sreče zrl!
Se hudo vse kaznuje svoj čas, posebno tam,
Kjer ni Boga na križu, ostane križ le sam —

Ostane za kurjača peklá, to je pohlep,
Pravice božje šiba, za smrt krvav pretep!
Edino zavetišče za ves sovražni zbor
Je milost pri Bogú, če odpušča zlobni spor — — —

Temnice so, ne zornice, vaš „nesrečolov“;
Dobitek vaše tvornice glavni je otrov,
S katerim si ostrupljate čast pred svetom vsem,
Dokler sovraštvu služi nevredni vaš „sistem“!

3.

V preroškem duhu najte v naprej že govorim.
Ni vse resnica, rad se življenju poslovim,
Če zgodbe ni po mojem — alj ne želi je vsak? —
Moj svet je vidnih prost in je čist nevidnih spak. —

Trojica v nas edina prevlada čez in čez:
Nasprotnim vsem valovom se zoperstavi jez,
Ob katerem se razbije „petorice“ naval,
Naš Bog in rod junaški je slogi zmago dal!

V svitlobi nadzemeljski trpljenja glejte križ,
Ki sveti vsem bivalcem na zemlji v paradiž
Mirú, ljubezni, sloge — neprodrljiv oklop,
Ker tega ne razdere moči peklenskih top!

Vesoljnega stvarjenja je svrha npravni red.
Za vse zemljane to je nepresegljivi zgled:
Vrhunec vzdržujočih je ciljev uma duh,
Ki da vladarju modremu brez izjem posluh!

Za vse v državi Eden in vsi za Enega,
Poraza ne poznamo sledú nobenega! .
Premoč je n rav, svedoči pri nas „Viktorija“,
Tej premoči, Bogu na višavah „glorija“!

Kolikor zvezd na nebu, na zemlji tu cvetlic,
V življenju vsem telesnih in dušnih krasotic,
Hvaležna domovina polaga lavorik
Junakom zmagoslavnim na večni spomenik!

Sibila pa domača še prerokuje vam:
Dokler za domovino žarél bo gorki plam;
Bo lipa zelenela, ž njo rod slovenski cvel,
V povesti in pesnitvi bo ljud vam hvalo pel!

V nebesih kot na zemlji junaki se časté,
Ki srca jim za pravo, za sveto reč goré —
In koga smrt je slajša kot na bojišču smrt,
Nikomur, če borilec za dom ni raj odprt!

Zdaj draga očevina iznova oživiš,
Poprej bolesti solzna, radosti se topiš!
Solzico vsako Tebi kot biser v diadem,
Ki „Prvi“ v slavje geslu si: „združenim močem“!

Cel svet zdaj čuje peti Habsburški prvi zvon
Stvarine zgodovinske od vekovitih kron:
„Na zemlji zadnja Avstrija bo kraljestev vseh“ —
Pokončal prej sovražnike vse bo lastni greh

4.

Iz duše kar izhaja, naj tudi v srca gre,
Iz kojih patriotični vreleci vsi kipé
In „Viribus-unitis-koncert“ se vseh glasi,
Nam osladi z bojišča dogodkov grenkih dni!

Slovenska domovina si slave vse odmev,
Poj svojemu vladarju najvišji slavospev!
Habsburški orel dviga mogočno se v nebó,
Visoko nad nevredne, ki tlačijo zemljó!

Bo v prerojeni Avstriji vsaki narod nov,
Neznosnih vražjih rešen, draginjskih vseh okov.
Se ljudstvu mlinski kamen od srca odvali,
Za Avstrijo naj kamen v zlató se spremeni!

Mladina vsa in starost domovja se raduj,
Iz raja glas ljubezni, mirú in sloge čuj:
V državi Avstro-Ogrski živelj čas je zlat,
Gostač je vsak bivalec, veselja, srce vsako svat!

Tej monarhiji: „Vivat!“ svetá do zadnjih ur,
Do konca vseh zemeljskih, človeških vseh kultur —
Pa tudi Tebi „Drugi“, naš najzvestejši drug,
Vsem trijem, ki ste polni za celi svet zaslug!

Države, vse zemljane prešini kakor blisk,
Kar svet trpeči reši prehudih sil in stisk:
Človeštvo, eno čedo, naj vodi en pastir:
V človeškem sreću vsakem, povsod na zemlji — mir!

O vzvišen ideal ti, resnica boš kedaj?
Če ne, tak „solz dolina“ bod' nekrvava vsaj!
Osební, ljudski sreči naj vsak je pot odprt,
Zavist, pohlep izgini, sovraštvo vse in črt!

5.

Arena bodi zemlja domača najpoprej
Za vzgojo dvigujočih in vajo vseh idej,
Ki um in srce blažijo, urijo modrost
Zatreti kal že v sreću, ki skriva zlega ost!

„Kultura napreduje“ — odgoja napreduje:
„Nikogar ne razžali, nikomur ne škoduj!“
To vcepi v srce vsako odgoja in poduk,
Strasti, zločinov konec bo, vseh odvisnih muk!

V odgojo to popolno nikakršnih zamud,
V omiko ves naj vzdigne se zaostali ljud.
Značaja plemenitost bodočnost bodi vsa,
Ta aristokracija naj bo vladar sveta!

Lastnosti tega bistva, božanstva čist izraz,
So vselej zmagovitosti dobrih djanj dokaz:
Le boj za nprav in pravo edini žanje sad
Naporov neumorno poštenih, zdravih nad.

Pravičnost, nprav, dobrota stvarjenja vsega kras,
Enak ljubezni občni ti bodi zemlje pas,
Ki veže vse ljudi na izvirni njih poklic,
Varuje um in voljo in nprav svetá — temnic!

6.

Prijatelj in sovražnik spoznala sta enkrat,
 Koliko eden drugi je vreden diplomat;
 Kaj v zmago, kaj v pogubo je pot kažoč prst,
 Kaj treba vsem sovražnim duhovom: drugi krst!

Oskrunjen prvi krst je nravi krščanske duh,
 Ki vodi naj države, ne kak bastard-evnuh!
 Obrezal za temeljno se moč je: nprav, zaup,
 Ter meša v svoje lastno si bitje smrten strup!

Italijanska zlasti v deželi, v mestu Rim
 Vulkane z lavo krije — ne Triglav naš in Krim;
 Doline in planine so naše „dijamant“,
 Iz teh junaški polki, slovenski, „kranjski fant“! —

Sovražni vsi vulkani z njih črno lavo vred —
 Oh, strašen v ta potop je pravičnih vseh pogled!
 Naš pravi Mars pa kaže jim pot do istih mej,
 Kjer velikanske čine zvršuje — „Herkulej!“

Potreben zdaj naš boj je, potreben zopet mir,
 Ki odpre blagostanja in sreče slehern vir.
 Modrost naj v ljudskih krogih in vladnih vglasbi to,
 Da sprava, mir in sloga objame vso zemljó!

V naravi vsak vihar se poleže, še potres;
 Polegel bode tudi se grozne vojne ples —
 Oh, mnogo lepša mavrica je kot črn oblak,
 Noseči grom in točo, nesrečo, strah in mrak!

Prijateljstvo je sladko, ljubezen sladka bolj,
 Najslajša pa je sprava v življenju, z bojnih polj;
 Odkrito srčna sprava in stalna kakor hrib,
 Ki ni ga še omajal kak črt slovenskih lip!

Sledi svetovni vojni, kar dobro je in prav
 Za vse enakomerno — pravičnost in ljubav
 Kaznuje, da poboljša, odpušča Savlu greh,
 Če Pavel on postane, ne obleži na tleh!

7.

Sprejmite vsi prijazno ta mnogobarvni spis,
 Je slik iz vic trpljenja in iz nebes odtis —
 Zdaj toga, zdaj veselje igra na glasovir,
 A himna prevladuje: „O jubelejni pir!“



Moži se vsaka ženska in ženi vsak se mož —
O da postljana bila bi postelj vsem iz „roč!“
Čuj: Mir je spola moškega, z maga ženskega,
Oba sta ljubčka tudi rodú slovenskega —

Tak hajdimo na svatbo, je videl ni še svet,
Najlepši par se ženi, za „vzoren zakon“ vnet!
H poroki vseh vojaških in vseh civilnih trum
V ljubezni zveste zvezo rokó, srce in um!

„Ženinu“ in „nevesti“ škrlatni plašč blesteč,
Je stkal „Rdeči križ“ ga za vsega zdravstva reč.
Naj oplodi zaročenca vsemogočna moč,
Da množi njiju sad se svetá do zadnjih koč!

Naj sluje Avstro-Ogrske krone žarni svit
V svetá peterih delih kot Helios vekovit,
Ki zemlje krog obseva, ogreva v nravni dvig,
Podi oblake temne in plam strasti v požig:

Gori pravice ogenj in gorel bo dokler
Od zemlje ne izgine najhujša ljuta zver,
Nevarna za življenje, za nrav, za čast in last,
Naj vpepeli jo pekel in lastni ogenj — strast!

8.

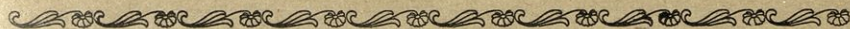
Da v vbranih glasovih ta spis izdoni,
Naj kritična struna se z njimi stopi —
Domovju, vladarju, junakom naj svira
Zgolj same boginje erotične lira!

Očaraj vse ljudstvo sladkost harmonije,
Da zdravo teló je in duh domačije!
Naj Avstriji zora mladosti zasveti,
Da vsi se jej spolnijo zlati obeti

V znamenju edine vladarske modrosti,
S presrečno kraljico vse ženske čednosti!
Ljubezen očine vse ljudstvo, vladar
Habsburškega veka je zlatega čar.

V tem čaru prospeva prijetnost, korist —
Je zdrav optimist, je bolan pesimist, —
Narobe drugače na svetu bi šlo,
Bil pekel bi zgoraj in spodaj nebó!





2.

Prostovoljna darila so setev
V nenavadno bogato žetev:
Družba „Svoj dom“ je nepresegljiva,
Sreča ubogih ne goljufiva!

Vse opiše posebna brošura,
Vsmiljenja polne duše kultura.
Duh in srce sočutno edino
Vzgaja, kar gladi trnja ostrino!

Spis: „Domovini, vajakom, junakom
Napoveduje vsem siromakom
Vojne nasledke in sklepa mirú:
Boljšega ni ga še bilo sadú!

V smislu rečenem najvišji namen
Rad bo podpiral vbogih prijatelj:
Dar in poraba bo v sad dragocen,
Zbira ga bčeli enak pisatelj.



II.

Prehod na praktično polje

sledi v brošuri „Veselo naznanilo“, ki izide, ko se razpeča 10.000 izvodov tega spisa, in prinese vse (gotovo le dobre) ideje pisatelja, celo abecedo novih kulturnih, pomočnih in reševalnih del, med temi družba za najcenejše življenje gledé hrane, stanovanja in popolnega preskrbljenja, zavod za zavarovanje, to je vračanje izdatkov (neizmerne vrednosti za osebno, družinsko in narodno gospodarstvo!); zavarovanje vsakega človeka od rojstva počenši (tu so premije tako majhne, da jih zmore tudi berač!, pridobi pa se veliko milijonov za boljše gospodarstvo ubogih!); posojilnice za vboge, neposestnike, nepreskrbljene, za vse, ki nimajo porokov; delo in službe prirejati in dajati; naprave za pomoč v vsaki materijelni sili, torej tudi v denarnih stiskah.

Zapopadek vse produktivne pomoči bodi glavne bitne pogoje pridelujoča

družbe „Lastni dom“ —

vsah samostojnik more „svoj dom“ pridobiti, revež tudi brez denarja, samo z delom. Sestava te svoje vrste prve in edine družbe je nepresegljiva, dokler nihče kaj boljšega ne izumi, objavi, v praktično življenje uvede.

Rednik družbe bodi poljedelstvo, vrtnarstvo, sadjereja, živinoreja, reja domačih zajcev in perutnine, rokodelstvo. Glavni namen družbe bodi dvig ubogih v višjo gmotno zmožnost, v boljše gospodarstvo, in ravno vsled tega bo tudi rokodelec, obrtnik, trgovec na boljšem, vsak posel ima več zaslužka!

Pravila družbe „Lastni dom“ je pregledalo več strokovnjakov in merodajnih oseb. Predložijo se deželni kot trgovinski sodnji in trgovinskemu ministerstvu v potrjenje. So pravila potrjena in je vsaj 1000 deležnikov, se more družba po tem, kar se je v tej zadevi že zgodilo, po sklepu mirú takoj osnovati.

Način izvrševanja vsega tega, kar se mnogim nemogoče zdi, je gospodarska umetnost, ki se danes prvič na zemlji uči.

V domovini najpoprēj
Vse potrebe si oglej!
Te prezira domovina,
Bo ostala jej trojina,
Sok bo srkal bčelski svet,
Za zadružno delo vnet!

C08155 3842308

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIZNICA



00000438768



V pravovarstvo osebe in stvari.

Vse pravice pridržane. Ponatis celih strani prepovedan. Citati dovoljeni, ako se spis priporoča. Prepovedana je vsaka besedna in stvarna krivica, ki se more po postavi kaznovati. Boljši mutec, kakor opravljivec, boljši dobrodelnik, kakor hudodelnik!



